

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік I.

Станиславів, вівторок 23 грудня 1941.

Ч. 38.

Війна на Тихому океані

ШАНУЙМО ЗАКОН

Японці додатково повідомляють, що успіхи нападу японських літаків на американські військові кораблі в пристані Гавайських островів були далеко більші, ніж про це донесли перші вістки. Фотографічні знімки японських летунів із цілою певністю стверджують, що затоплено не три, але разом п'ять американських бойових кораблів. Крім того затоплено два важкі кружляки й один корабель із нафтою. Як ходять слухи, пошкоджене декілька кораблів так тяжко, що леде, чи вдасться їх відремонтувати. До тих безнадійно пошкоджених належать правдоподібно три бойові кораблі та два легкі кружляки. Легше пошкоджені один бойовий корабель і 4 менші кораблі. Далі японці подають, що на водах Гавайських островів вони змінили окремих відводних човнів, які зійшли глибоко в пристань Пірлс Гарбур і там затопили щонайменше один бойовий корабель і цілий ряд кораблів пошкодили. Крім цього японці зістріляли разом 450 американських літаків. Словом — японці так прорідили американські й англійські кораблі, що японська флотія на Тихому океані має тепер перевагу над американською й англійською.

Отже битва при Гавайських островах так ослабила американську флотію, що американський начальний пошта військовій флотії, адмірал Гарт, висловився, що американська флотія не є тепер спроможна до офензивної. Наслідком того американська прилюдна opinio, врятована вістками про японську веремогі, домагається, щоб потягнуто до відповідальності всіх тих, що допустили до японської веремогі, хоч американська флотія й летунство були сильніші від японських. Щоб успокоїти прилюдну opinio, Рузвельт визначив спеціальну комісію з 5 членів, що має ствердити, хто винний в американській катастрофі. Особливо обурює американців те, що згинуло багато людей в американській флотії. Ця комісія скоро зібрана потрібний до осуду матеріал, бо вже „пустила в дубину“ найвищого команданта американської флотії на Тихому океані, — Кіммерс-Вому на прізвище, а також усунуло зі становища команданта кріпости на Гавайських островах та команданта летунства там же. Отже вже на початку війни балакучий Рузвельт мусів розпочати чистку між своїми адміралами й генералами.

Також в Англії панує притворення в приводі затоплення двох великих бойових кораблів, а старий противник Черчілль — сер Роберт Кісс поставив в англійському парламенті внесок, щоб виважити таке засідання парламенту для обговорення блудів, що довели до затоплення й ушкодження англійських великих бойових кораблів.

Але тим часом англійцям далі не ведеться у війні на Тихому океані. При кінці минулого тижня японці здобули острів Гонг-Конг, котрий, як ми вже писали, творив разом із Сінгапуром і Малаккою (на Філіппінах) бойовий трикутник, що мав зав'язати японську флотію на Японських морях. Тепер один

кут цього трикутника, Гонг-Конг, уже в руках японців, а до Манилі наблизяться японські війська, бо американські війська не можуть їх спинити. Американські сили на Філіппінських островах, де лежить кріпость Манила, невеликі — нецілих 50 тис. Такі сили не можуть з успіхом боронити острова Лозон і ставити опір японцям, які йдуть проти Манилі з кількох сторін. Тому ситуація на Філіппінах чим раз то корисніша для японців. Минулого тижня японці висадили своє військо на Філіппінський острів Себу (5.000 кв. км. і приблизно 600.000 населення). Вважали Філіппінські острови дождедає та сьма доля, що й Гонг-Конг.

Похід японського війська в Бірмі триває далі. Японці манюють у напрямі столиці Бірми, Рангун. Інші відділи війська наступають на нафтові терени в Середній Бірмі. Ті терени дають річно півтора мільона тонн нафти. Це одна з причин, чому японці пішли на захоплення Бірми, бо нафти в японців дуже мало. Друга причина японського походу на Бірму: перешкодити англійцям вести допомогу більшовицькому ставленникові в Китаю Чанг-Кай-Шекові в Чункінгу. Але ще й третя є причина, що жене японців до Бірми. Бірма межує з Індією, де беззастановно вивить проти Англії. Можливе, що тут в Індії, зустрітяться на другий рік європейські війська з японськими.

На Малайським півострові японці далі просуваються в напрямі морської кріпости Сингапуру. По дорозі японці зайняли укріплений острів Пенанг (на захід від Малайського півострова). Цей острів важливий тим, що лежить на дорозі між двома океанами: Індійським і Тихим.

Важкою для дальшого ведення війни є вістка, що японці в кількох місцях висадили свої війська на острові Борнео. Це один із п'ятирожайніших островів, званих архіпелагом Сунда. Борнео майже простір 773.000 кв. км. із приблизно трьома мільйонами людей. Територія (вінічна) острова належить до Англії, а дві третини до Голландії. Край дуже врожайний, бо гаряче тут і багато води. Управляють тут риж, каучук, тютюн, цукрову тростину, каучук, кориця, перець, саго. С тут також нафта й річно видобувають її коло 1.000.000 тонн. Задля тих багатств японці бажають загорнути Борнео під свою владу. Висадження війська так налякало англійців, що вони зайняли португальський острів Тімор, що вважало велике обурення в Португалії. Англія оправдується, що зайняла острів Тімор тому, бо боялася, щоб японці його не зайняли. Цей успіх англійців тим треба пояснити, що з цього острова близько вже до Австралії, а особливо до укріпленої англійської арсенної пристані Порт Дарвіна. Що зайняття острова Тімор важиться з безпекою Порту Дарвіна, свідчить і те, що японці наказали евакуацію Порту Дарвіна з жінок і дітей. Це знак, що англійці сподіваються нападу японців і в Порті Дарвіна. А треба знати, що Порт Дар-

(Докінчення на 2 стор.).

У нас немає виробленого почуття пошанувати закон, розпорядок, припис, наказ. Це явище загальне. Зломити закон, обійти його, потоптати — увважається в нас за свого рода життєву проворність. Про таку людську говориться в нас, що „вміє дати собі раду“, що „в житті не згине“, „зайде високо“. Це уважається за свого рода подвиг, геройський чин.

Загалом у нас не завдає собі труда, щоб бодай прочитати докладно закон чи розпорядок, хоч би він був розліплений на найвиднішому місці та видрукований на найбільшому папері й найтовстішими черенками. Це вже перша передумова непошанування закону. Пересічний наш громадянин задержиться хвилинку, прочитає п'ять через десяте, махне рукою, а далі забуде. Проте, щоб докладніше з ним познайомитися, ввійти в його суть, а ще найважливіше виконати його, немає що й говорити. Потім звичайно його оправданням є „я не знав“, хоч незнання закону нікого не хоронить перед карою. Не вміємо шанувати дрібних пріписів у щоденному житті (нпр. правильно пер ходити вулицею, йти чи їхати правою стороною, затім повзати в коні то...) не вміємо теж послухати й закону, що має суттєве значення для життя цілої збіроти.

Закон переступають у нас не лиш люди, які може й не здають собі як слід справи з його ваги й значення у житті суспільності й держави, але й такі одинці, що своїм суспільним становищем, освітою, знанням повинні бути прикладом і зразком для загалу.

Закон переступають люди або з незнання й неспівомості, що є звичайно наслідком лінивства й байдужності, або свідомо з якимсь зловим наміром, щоб увести дезорганізацію у життя збіроти, або врешті з особистих, низьких мотивів, для власної наживи й матеріальної користі. У всіх трьох випадках непошанування закону є каригідне.

Непошанування й переступлення закону має не лиш прикрі особисті наслідки (прішева кара, тюрма, нечесть і ганьба, ка а смерті), але ще більше й важніше воно має жакливі наслідки для життя збіроти, яка мусить терпіти й відповідати за гідкі вчинки одиниць. Збірне життя й співжиття та співпраця більшої кількості людей у суспільності й державі мусить бути зорганізована, взаємовідношення громадян до себе й до керівних урядів та інституцій мусить бути ясно й докладно окреслене та упорядковане. Кожний мусить знати, які й го пріва й обов'язки, щоби терпіти на цьому ані жоден громадянин о. обити то, ані — що найбільше й найважливіше, — щоб не терпіти на цьому інтерес загалу й держави, що є найвищим правом.

Закони існують якраз на те, щоб регулювати життя збіроти так, як цього вимагає вища расія. Загалом на те, щоб цим законам повибуватися. Лиш тоді можл ва є співпраця загалу й керівних чинників. Посередником між ними є якраз закон. Він має лиш тоді життєву вартість, коли його виконається, інакше він лиш мертвий кусник задрукованого паперу. Йде лиш про те, щоб ця співпраця, яку можна осягнути лиш за посередництвом точно виконаного закону, була добровільна, впливала з внутрішньої потреби й зрозуміння необхідності поступати згідно з законом, а не наслідком страху перед карою. Очевидно керівні чинники мають відповідну силу й засоби, щоб примусити одиниці й загали шанувати закон, але це не має цієї вартості, що добровільно його виконання, яке впливає з почуття внутрішньої дисципліни.

Зле діється, коли одиниці не шанують і не слухають закона, ще гірше, коли загали не має в собі виробленого почуття зберігати його необхідно. Тоді у життя збіроти закратається безлад і хаос, а якась позитивна, та конструктивна праця є тоді або зовсім неможлива, або дуже утруднена. Влада може мати якнайкращі наміри й пляни, але вона не зможе їх зреалізувати, коли за ал не матиме повного зрозуміння її змагань та не допоможе їй чинною співпрацею. А це може статися лиш тоді, коли льовально виконуватиме закон. Візьмім конкретний приклад: влада назначає максимальні ціни на товари й видає розпорядок про поборювання спекуляції й паскарства. Сам розпорядок не зможе використати паскарства, коли найдуться люди, які з одної сторони будуть продавати продукти на пасок, з другої будуть їх купувати. Закон про поборювання паскарства виданий, а пасок далі є. В чому причина? Бо нема його пошанівку. Вину несуть і ці, що продають нелегально й ці, що купують. Самі собі роблять цим кривду й вносять нелад у господарське життя. Другий приклад: влада видає розпорядок про поборювання пошесних недуг. Без співпраці загалу, яка полягатиме на виконванні пріписів розпорядку, пошесті не зліквідується. Коли будемо жити в бруді, коли купуватимемо м'ясо з нелегального взірау, коли стикатимемося з людьми, які є носіями пошесті, тобто, коли робитимемо усе якраз навпаки, як каже закон, пошесті ширітиметь я далі. Або недавній життєвий приклад у зв'язку з мешканцями надужетим при переселюванні жидів. Несвє сн оди ниці робили чужим коштом „інтереси“ й у цей спосіб кривдили не лиш своїх співгромадян, але й утруднювали плянову працю влади. Це саме з контингентом, який має здати село. Є одиниці й села, які ви-

вручуються від обов'язку, що його на них накладє закон. Через те терплять самі особисто, терплять їх сусіди й співгромадяни, терпить загальна справа й влада мусить мати багато зайвого труду й праці. Подібно є з розпорядком про віддачу зброї. Таких прикладів можна дати безліч.

Тому навчимося шанувати й перекладати в життя закон, виробити у собі почуття цієї внутрішньої кар-

ності, яка дозволить нам виконувати його не під загрозою кари, тому, що шуємо, але тому, що хочемо, бо розуміємо його вагу й необхідність у житті збірності. Коли це наступить перестанемо відчувати закон як тягар. Жертвуймо інколи й особистими користями, коли цього вимагає загальна справа й вища расія. Тоді й життя добре нам особисто, тоді й життя спільноти попливе правильним руслом. (тп)

(Докінчення).

віна віддалений від Гонг-конгу на 3300 км.

Радісні вістки доносять, що японці на західному березі Малайського півострова зібравши більші військові сили. Підозрюють, що звідси хочуть ці сили перекинути на острів Суматра, який належить теж до островів Сунда і є так само врожайний, як острів Борнео (в нафту має). Отже за винятком островів Целебес (близько Борнео) і Ява (близько Суматри) японці завоювали майже всі англійські володіння. Як японці займуть Борнео, то впаде їм у руки й Целебес, а як займуть Суматру, то й Ява стане їх власністю.

Внатіж на Філіппінах, у Бірмі, на Малайських островах і на островах Сунда японці атакують і є надія, що незабаром завоюють цими островами. Воєнна ситуація Америки й Англії погіршується з дня на день.

Тому в Америці і в Англії виринула думка, щоб утворити спільну воєнну раду Америки, Англії й СРСР у їхній війні проти Німеччини, Італії та Японії. Рузвельт зажадав, щоб ця воєнна рада збиралася „світовою стратегією“. Наряди над утворенням такої ради навіть розпочалися при кінці цього місяця у Вашингтоні. Провід у раді бажав мати американці. Вже тепер йде суперечка за те, як та рада зможе працювати та займатися стратегією „цілого світу“ й де має бути її осідок. Денкі є тої думки, щоб осідок цієї ради був десь між Москвою, Каїром і Вашингтоном. Але іншим ця

думка не припала до вродоби й вони виступили з іншою пропозицією. Нехай буде — кажуть вони — дві найвищі воєнні ради. Одна воєнна рада у Вашингтоні або в Лондоні має розподіляти воєнний матеріал між союзниками, а друга найвища воєнна рада буде мати осідок у Каїро, або в Москві, близько воєнного фронту. Та не кінець на тім, Чанг-Кай-Шек домагається, щоб у Чінкіну утворено спільну найвищу раду для всіх фронтів.

Але виринули й такі стратеги, що хотіли б усіх вдоволати. Вони так розумують: Найвища воєнна рада нехай утворить цілий ряд комісій, які займатимуться поодинокими фронтами. Одна комісія займатиметься британсько-совітським фронтом включно з Близьким Сходом, друга комісія мала би під опікою британсько-американський фронт включно з Атлантичним океаном і північною Африкою до Єгипту. Третя комісія буде займатися фронтом у Східній Азії, а четверта комісія буде мати на оці тільки війну на Тихім океані.

Отже повстане замість одної чотири, а зглядно п'ять найвищих воєнних рад і буде таке саме, як і тепер. Додати не треба, що ця найвища воєнна рада хоче видати спільну заяву воюючих держав, як вони бажать упорядкувати цілий світ. І це буде найцікавіша заява, бо вона скаже, як то бажать англійські та американські капіталісти разом із більшовиками упорядкувати світ.

Поширюйте наш часопис!

Керма армією — безпосередньо в руках Адольфа Гітлера

Найвищу команду на німецьких збройних силах обрав сам Фіроп Адольф Гітлер дня 19. грудня 1941 року.

Зайняття острова Пенанг

Втеча англійців

Японські війська висадились на острові Пенанг, що лежить на північний захід від Малайського півострова та має велике значення для дальших операцій в напрямі Сінгапуру. Ще заки японці взяли острів під обстріл артилерії, англійці опустили його, залишаючи тільки залогу, зложену з колоніальних жовнірів. Населення з радістю вітало японські відділи опанували в північній частині півострова шийку Кра. Через ці вдалі операції внемозливлює морську комунікацію Сінгапуру з Індією. Сполучка з Індією може відбуватись тільки на суші.

Десант на Мінданао

З Манілі повідомляють, що японці висадились на острові Мінданао, останньому найбільш на південь висуненому острові Філіппінського архіпелагу. Десант вдавсь і японці поступають вперед. Вчора до полудня ще бої тривали.

Японські підводні човни біля західних берегів Америки

Зторпедовані 2 кораблі разом на 13.800 тон

Морське міністерство ЗДПА повідомляє про те, що біля західних берегів Північної Америки поглялись японські підводні човни та ушкодили один американський корабель на 680 тон, а другий на 7.000 тон зторпедували.

Про японців і їх відношення до Америки

По двох тяжких війнах японці своїми успіхами збудили подив у світі, а також симпатію для себе нейтральних народів. Японці тим симпатичні, що пробиваються через життя тяжкою працею. Їх батьківщина, крім колоній (малих островів на Тихім океані), не велика, бо займає всього 4 острови простором 382 км. кв. Та щоб це були врожайні простори... А то пустина, бо чотири п'яти цього простору, то голі вулканічні скелі, або болота, або пісок. Усього тільки нещода піта частина їх батьківщини надається під управу господарства. Підземні скарби також не великі: трохи вугілля, трохи нафти, а наліз вогні нема. До того Японія має багато вулканів, і кожного року там починають дні тисячі землетрусів. Перед 18 літами землетрус вогнім знищив був два найбільші міста: столицю Токіо і головну пристань Йокогаму. Самих убитих людей було понад 100 тисяч. Обидва міста треба було відбудувати наново.

І от на тій японській території 382 км. кв. (на такий самий, як передвоєнна Польща) живе 70 мільонів людей (Польща мала ледве половину того числа). Густина населення тут найбільша на земній кулі, бо вносить понад 1000 людей на 1 км. кв. Отже в Японії може жити всього 25 мільонів людей, а мусить там мешкати 70 мільонів людей. До половини XIX-го століття Японія давала собі раду таким чином, що штучно обмежувала число людей, не допускаючи цілими століттями, щоб число людей переви-

щило 25 мільонів. Убивство новородків і зігнання плоду були навази законом. Окремі приписи визначували, скільки родина могла мати дітей, а навіть скільки хлопців і скільки дівчат. Щобно за останніх 100 літ ті приписи занесено й тому число японців підвищилось до 70 мільонів. Рівночасно японці в розвитку промислу й торгівлі старалися знайти джерела прожитку для своїх людей, яких число з 25 мільонів підвищилось майже втричі. Але ні промисл, ні торгівля не можуть дати стільки, щоб вижити втричі більше населення, ніж край може вижити. Японія помагала собі таким чином, що потреби свого населення обнизила до можливих тільки меж. Ніде, крім Китаю, робітник так нуждею не є оплачуваний, як у Японії. Тому то Японія має вбоге населення, яке за низьку платню мусить дуже тяжко працювати, а женька рижу, риба й чай становлять його поживу.

Тому, що японський робітник найдешевше оплачуваний, також японські товари є найдешевші. І своїми дешевими товарами Японія робила велику конкуренцію американським і англійським товарам у цілій Азії, а опісля перекинула свої дешеві товари й до Європи. Також до нас приїждили люди з дешевими японськими товарами.

Не маючи прожитку у власній батьківщині, мільони японців шукали праці в чужих краях, а особливо на багатих землях Америки. Але американці завжди ворожо ставились до японців, погорджуючи ними, як жовтою расою,

гноблячи їх на кожному кроці. Про це свідчать оці вчинки американців супроти японців.

У 1906 р. Америка видала закон, на якого основі діти японських емігрантів мусили ходити до окремих шкіл „для жовтих“. У 1920 р. японським колоністам заборонено купувати землю на території З'єднених Держав Америки від того часу, коли японці вали жовноволі на управу городини в Каліфорнії і стали власниками 12% цієї землі. Того ж року обмежено зовсім японську еміграцію й видано заборону американським громадянам уводити в подружні зв'язки з особами монгольської раси.

Всі ці потягнення американських державних мужів були не тільки справою „шланку й статистики“, але порушували теж честь і повагу японців перед світом. „Почуття рівності народів, за яку Японія боролася без уговору від хвилени свого відродження, ніколи не допустить до того, щоб накинута їй ганебна ізоляція, унокорила її“ — пише японська газета. Іскорки ненависті між народами мають свої джерела не лиш у питаннях здобування теренів для поселення, але війни вибухають теж із чуттєвих та расових мотивів, чи націоналістичної нетерпимості. Ненависть, що росла впродовж 90-ти років і мала своє об'єднання в систематичному поневоленні Японії, вистачала на те, щоб викликати катастрофу. Воєнне відношення Японії й Америки є вірним відображенням відношення білої раси до кольорової. Обі ці великодержави, що мають гарно розвинений промисл, мусять судари-

тися з собою гостріше, ніж другі представники обох цих рас. Америка через те, що є наймолодшою та найменш огладженою великодержавою білої раси, Японія тому, що найшвидше розвинулася з-поміж усієї жовтої раси й через те є найбільш вражлива щодо до почуття власної гідності. Взаємні прибільшені похоби ставлять зародками вибуху, який мусів прийти. Тому від 1920 року Японія починає готуватися до війни з Америкою, і по трьох днях після появи нового закону про еміграцію починається гарячка праці над будовою воєнних кораблів. Конкуренція в торгівлі є причиною сутичок між Америкою й Японією, коли вона кидає на американський ривок чим раз то більше своїх промислових виробів, як шовк і камфору. Японія заволоділа господарськими станицями та політичними становищами. Від 1924 р. володіння англо-американських нафтових трестів на японському ринку обмежується, а в 1934 р. приходить нафтовий монопол. Японський імпортер Максуката зробив із СРСР угоду на доставу совітської рони і в тому часу Японія стає під тим оглядом незалежна від Америки. Обидві держави слідкують взаємно свої кроки.

Іскри взаємної ненависті жевріють в одній державі тому, що вона вважає золото й машини святощами нашої доби, в другій через те, що є монолітом, нацією, готовою на найбільші жертви. В хуртовині, що почалася на Далекому Сході, відіграють роль не лиш гармати й укріплення, не лиш золото. Вирішним чинником буде вартість і дух людей, що стали до боротьби.

В Єрусалимі неспокоїно

Два англійські жовніри вбиті

В Єрусалимі перед мошеєю прийшло до сутички між арабами і англійськими жовнірами. Підчас інциденту забито двох британських воєнків. Англійський суд засудив на кару смерті кількох арабських націоналістів. Присуд виконано.

Звідомлення ВКЗС

З Головної Квартири Фіропа, 22 грудня 1941.

Головна Команда Збройних Сил подає до відома:

На середушньому відтинку східного фронту численні совітські наступи зачепились на сильному спротиві наших відділів. Летунство підпомагало війську в його тяжких боях сильними налетами на поліві становища, скупчення танків, колонії авт і залізничні лінії ворога.

На англійському південно-східному побережжі літаки скинули попередньої ночі бомби на портові улаштування.

В Північній Африці не було жадних більших бойових дій.

В повітряних боях збито 7 британських винищувачів.

На острові Мальти ескадри німецької авіації бомбардували бомбами тяжкого і найтяжчого калібру в день і вночі корабельні об'єкти, склади пального матеріалу і амуніції в порті Лявалета. Збито 4 ворожі літаки без жадних власних втрат.

Підчас безуспішних налетів британських літаків в околицях баваля і Німецького залізу, втратив ворог два бомбовики.

В ДЕРЖАВАХ, ЩО НЕ ВОЮЮТЬ

ШВЕЦІЯ належить до країн, які задержують нейтральність і не мішаються до війни. Але ми знаємо, що зовсім стояти на боці теєр неможливо та й завжди можна, не ведучи війни, принаймні скрито симпатизувати з тими, чи іншим табором держав. Швеція завжди симпатизувала й мала тісні зв'язки з Англією. Відносно Росії завжди була вона ворожо настроєна. Як знаємо з історії, її король Карло XII разом із гетьманом України Іваном Мазепою хотіли розбити московську державу. З цього часу шведи виявляють завжди симпатію до України. Коли москалі впадали в 1939 році на Фінляндію, Швеція почувалася теж загроженою цією війною й помагала Фінляндії чим могла. Зате, як знаємо, Англія ні пальцем не рушила, щоб боронити свого союзника. Здавалося б, що Швеція стане й теєр по стороні Фінляндії та проти більшовників, а тим самим проти Англії. Але так воно не є. Навіть добровільного корпусу не вислано на східний фронт, хоча більшовики, якби тільки могли, передовсім кинулись би на Швецію й Норвегію. Остання заявила Гінсера, міністра заграничних справ Швеції, теж більше прихильна Англії, як Німеччині. Італійські часописи пишуть про це так: „Італія й Німеччина не жадали від Швеції втрутити в конфлікт і вимагають тільки, щоб Швеція здалека стояла в цій війні, яка ведеться за цивілізацію європейського континенту. Теєр прийшов великий час існувати для волітви Швеції. Англія вступила в стви війни з Фінляндією, Мадарщиною та Румунією, щоб змінити свою солідарність СРСР Совєтові. Як захищається Швеція до цього нового розділу європейської війни? Англія своїм новим кроком стає по стороні ворогів Європи, свого більшовицького союзника, який загрожуює Швеції“. — Швеція, видно, цього не хоче бачити, коли її газети повіщують такі дивні заголовки статей: „Народи очікують на своє визволення збоку СРСР Росії й Англії“ і т. ін. Проти такого становища Швеції виступає й румунська преса.

В ШВАЙЦАРІЇ, що жила переважно з приїжджених гостей та продукувала майстерні годинники, а ще й до того мала найкращі вироби сира, — теєр теж становище якскриб'ю воєнне. Введено картки на товщі, муку, цукор,

чай. Какао дають тільки раз у місяць і то в дуже малій кількості. На тиждень проголошено три дні як безжисні. Молоко, а навіть сир, національний виріб, значно обмежено. Очевидно, приватних авт мало хто вживає (хіба за спеціальним дозволом), зате чим раз більше людей уживає роверів. Але що Швайцарія — гористий край, то деякий вигідний пан зможе теєр трохи повитатати собі ноги, щоб розрухатись. А все ж таки роверових планів та кишок дістати ніяк не можна. Тому підготовляють закон, щоб заборонити їзду ровером під неділю для приємності. Цієї війни становище Швайцарії трудніше, як попередньої. Тоді вона була нейтральною державою, що лежала поміж воюючими сторонами. Всякі дипломатичні зв'язки відбувалися через Швайцарію. Сьогодні в ній пусто, хіба зайдуть які емігранти, що самі нічого не мають. Швайцарія мусить змагати до самовизволення, для того просять ошадне загосподарення найменших класових земель, навіть до парків та скверів включно, хоча міркують, чи варто для кількох кірців бараболі нищити чудові плантації квітів і килими зеленої трави?

НОРВЕГЬКА приповідка каже: „Голу жінку біда вчить прости“. Через англійську блокаду Норвегія (колишній англійський союзник) попала в дуже скрутне економічне положення, через те винахідливість, прикметною північними народам, стараються норвеги запобігти дихові. І так розведено широкую агітацію для збирання різних родів деревної кори, потрібної для маринування риб. Виробляється вовну з камина, хоча вона не може заступити овечої та не надається на одяги. Ї вживають до ізоляції та при будовах доріг. У Норвегії був сильно розвинений рибний промисл. А що нема блади для всяких консерв, то її заступають теєр паперовою текстурою. Якийсь власник готелю в Східній Норвегії виробляє сирно, хліб, а навіть тютюн із горфу. Тому що, вітаміни є ковечки для людини (зокрема на півночі, де їх брак), тому в останньому часі пропагують садження городонки. С спеціальні фабрики, де виробляють муку з горонки й овочів. Ї вживається потім як приправу до різних „зуп“. Таку муку мелють теж із величезних квітів, в яких є багато вітамін.

Про судівництво в дистрикті Галичини

Постановою з дня 1 серпня 1941 р. впроваджено на терені Галичини німецьке й ненімецьке судівництво, згідно з розпорядженням із дня 19. лютого 1941 р.

Іншими заридженнями впроваджено у нас доразові суди (Standgericht) і спеціальні суди (Sondergericht) які то остали — до часу організування на нашому терені німецького судівництва — виконують завдання німецьких судів.

Доразові суди, це суди, аложені з наших старшин поліції, чи поліції б-з-пека, що вирішують у найтяжчих протид рокованих злочинах, окреслених спеціальними законами (про зброю і про злочини насильства проти держави). Для вирішування в політичних та інших справах, переказаних законами Гев. Губернаторства шведія ь-м судам, створено спеціальні суди (Sondergericht).

Тим судам можна переказувати й інші спеціальні справи, якщо — з огляду на умови сповнення вчинку — є викладом, щоб вирішувати про нього „Sondergericht“.

С-ціальний суд судить на підставі німецького кримінального закону. Видас при суді в складі трьох суддів, а тільки на внесок прокуратора в одностовінім складі.

Спеціальний суд може видавати карні накази з наміром кари до одного року в'язниці.

Пома цими надзвичайними судами існують звичайні суди, німецькі та ненімецькі.

Німецькі суди мають дві інстанції: Німецький Суд і Вищий Німецький Суд

(в осідку губернатора), який рішає остаточно.

Ненімецькі суди мають три інстанції: Городський Суд (Bürgergericht), Окружний Суд (Bezirksgericht) і Апеляційні Суди (Appellationsgericht).

Найвищого суду не урухомлено, так, що останню інстанцією в справах перед Городським Судом є Окружний Суд, а в справах перед Окружним Судом Апеляційний Суд.

Ненімецькі суди вид-ють свої присуди з імені закону. Право ласки має генеральний губернатор.

Німецькі кримі суди є компетентні в усіх справах проти німців, як т-ж у справах проти ненімців, за злочини, звернені проти Німецької Держави, далі в справах німців, виконаних у будинку німецьких урядів, або за урядничі злочини, повнені в німецьких урядів, чи в зв'язку з урядованими та-их урядів (наприклад намагання підкупити урядовц-).

Справа належить до німецького суду, якщо х-ч б тільки од-в з обвинувачених підлягає німецькому суду.

В дивільних справах німецький суд є компетентний тоді, коли хоч би тільки один з учасників справи був німецьким громадянином, або німцем.

Німецький суд веде також німецькі торговельні реєстри.

Ненімецькі суди провадять усі цивільні та карні справи, що не підлягають німецьким судам. Карні справи з публічного обвинувачення вільно їм розглядати шойно тоді, коли німецький суд їх переказав.

В німецьких судах обов'язує німецьке право (з Altreich) у ненімецьких судах право, що обов'язувало на даному терені в дні 1 вересня 1939 р.

Слід замітити, що в карних справах немає застосування постанови про умовне припинення виконання карі.

Новістю, введеною присисами ГГ, є право домагатися перевірки арештського присуду ненімецького суду, коли того вимагає публічний інтерес.

Такий внесок може теж поставити — не планіше, як в місяці після правосильності присуду — начальник Відділу (Sondergericht) Розглядає той внесок Вищий Німецький Суд. Він може зачеплений присуд а-о затвердити, або в-інити, або передати до розгляду властивого німецького суду в дивільних справах, або спеціального суду в карних справах.

P. B

Чи стали Ви вже членом „Просвіти“?

БАГАТОМОВНИЙ ЛИСТ

Багато можна навести листів, писаних нашими земляками з червоної армії до своєї рідні, а настрої, що вийть із тих листів, дадуться звести до одного:

Всі українці (з винятком менше-вартісних типів), що служили в червоній армії, ставились ворожо до більшовизму й більшовицької влади, твердо стоячи при своїй вірі та батьківщині.

Ось один із таких цікавих листів, написаних нашим земляком із Кіровограду з червоної армії до своєї сестри в Станиславові, наводимо у винятках:

„Кіровоград, дня 7 червня 1941 р.

Слава Ісусу Христу!
Дорога Сестричко! Повідомляю Тебе, що, я здоров і дякуючи за це Господу Богу, Тобі ж такого здоров'я бажаю...

... А даліше:
Що чувати на нашій рідній українській землі. Як там із релігією? Чи не забороняють людям ходити до церкви? Але такого і раз не було й не буде, бо ніхто не має такої сили, щоб заборонити людям молитися Богу.

Дорога Сестричко! Подаю Тобі до відома, що теєр чим раз то гірше й важче, як було вперед, бо війна таки добре нависла й може кожної хвилини вибухнути.

Чи знаєш, що оці невірні хочуть ударити на Туреччину, щоб заволати нею? Та цікаво, що Англії скаже. Але Англії вже не довгий вік, зате псується відносини з Німеччиною і незадовго прийде, здається, час, що будемо прощатися з Тобою, Сестричко, і з цілою родиною. І може ніхто з рідні більше мене не побачить, але як буде — невідомо. Я ще напишу до Тебе.

Покищо, знаєш, дали мені спокій із комсомолом. Вони дуже недобрі на мене, що через мене ніхто до комсомолу не записався і то не лиш із нашого села, але й з інших районів. Та це все байка, коли б на тім стало. Бо то знаєш, що й Польща не довоювалася нашими людьми. Так буде й з комсомолом. Я зовсім не хочу вписуватися в комсомол, ані вступати в партію, бо хочу жити без тої партії...

Слава Ісусу Христу!
Люба Сестричко, прошу Тебе відписати скоро.
Твій рідний брат Михась“.

Св. Микола по передмістях і серед шкільної дітвори в Станиславові

По двох роках кошмарного життя серед алячлого большевицького режиму, св. Миколай знову зайшов до нашої дітвори, щоб розвеселити її бліді личка та обдарувати подарунками — хоч не багатими, а від серця.

Бував він усюди, а завжди незмученою, хоч не одна сотка літ йому минула, завжди усміхнений та в супроводі небесного янгольського почоту. І дивов, як звичайно кружляє біля нього, це символ злого духа, який завжди спокушає людину.

Заходив він до нашої шкільної молоді, обдаровуючи її подарунками. Бачите одержав гарний наряд з Харчового Уряду, тому подарунка нікому не забракло.

Не покинув теж св. Миколай і наших передмість, заходив до кожної читальні. Був і в читальні на Книжничині-місті і Майварах і на Гірці де лише він не був?

Чомусь на Гірці св. Микола особливо показався щедрим та для найбідніших діточок у шкільній віці роздав 38 пар нових черевиків, щоб вони мали в чому ходити до школи та щоб не змерзали в ніжки.

Всюди з ентузіазмом вітали дорогого гостя, всім дітились його приходом, бо як же ж не тішатись?

Св. Миколай, одначе, не лиш усміхався, але часю сатаричними монольогами, або й дільогами картас усіх, хто на це заслуговував, і то не лиш дітворі, але й молодцям, дівчат та навіть старших громадян, визнаючи всіх до взаємної любови, єдності та праці для свого народу.

V. K.

Що таке Тройгандштелле?

Сьогодні дуже часто доводиться нам зустрічатися зі словом „Тройгандштелле“. Що воно таке? Перевіши це німецьке слово на українську мову, одержимо його справжнє значення, а саме: довірочна управа в-ясим майном.

У давніх границях Губернаторства „Тройгандштелле“ охоплювала жмівське та безліччє майно. Під сучасну пору „Тройгандштелле“ має значно ширші компетенції, бо охоплює всі підприємства, різні господарства та крамниці, націоналізовані більшовиками.

Щоб зрозуміти краще організацію цієї важливої під сучасну пору адміністративної клітки, треба знати, що найвищою інстанцією в цій „Тройгандштелле“ є „Abteilung der Treuhandverwaltung bei Regierung des Generalgouvernements“, із тим, що на початку ця інституція була зовсім незалежна, наприклад у Кракові.

В Губернаторстві ця „Тройгандштелле“ є підвідділом у „Hauptabteilungswirtschaft“.

У Староттві знову найвищою інстанцією цієї „Тройгандштелле“ є реферат „Тройгандвезен“ у господарському Відділі.

Компетенції цього адміністративного реферату охоплюють нерухомі та рухомі мистки. Як для одних, так і для других справ визначається комісаріат, де-то довірених „тройгандерів“.

Якщо ходять про справу реприватизації, де-то повороту маєтків та послостей у приватні руки господарів, то це покищо неактуальна справа, бо в тому напрямку нема ніякого розпорядку.

На терені самого міста Станиславова „Тройгандштелле“ аж суміла відповідно налагодити працю, але по районах вона ще в стадії організації. (во).

Де купувати добрі щепи?

Сади дають дуже гарні доходи. Але, щоб мати з них анес, треба коло них шильно ходити та, що найважливіше, закладати сади з шляхотних і добрих га-тунків овочів. Не купувати щеп на ярмарках, лиш у добрих шкільках, бо лиш тоді можна бути певним, що деревце одор-ве, а овоч буде добрий. В Галичині маємо такі шкільки з добрими щепами: Львів-Замарстинів (Гор-д. школа), Неєдучів к. Милитина Нового, Олешіві п. Любачів, Фельсендорф п. Любачів, Звертів к. Куликів, Фредів к. Рудок, Володимирів к. Журчана, Підгірці коло Стрия, Снятин, Ст-пева к. Снятина, Золушка к. Галича, Заліщики (Город. школа), Заліщики (п. Дячтарів), Кошилиці. Найкраще, коли кілька господарів з одного села закупають собі шильно щепи в котрійсь ізгаданих шкільок. Треба лиш уважати, щоб при перевозі не змерзали.

Нові книжки

Людина праці. 60-літній ювілей народження високопросвіщеного Владислава Іларіона, архієпископа холмського та підляського (прог. Івана Огінця).

Николишин Дмитро. На становищі. Картина з життя в трьох діях, відмічена на драматичному конкурсі ТОНІК. Коломия, 1941, 80 стор. — Уже те саме, що ця п'єса відмічена Українським Товариством Писемників і Журналістів, але її відповідну ролу в серії передвоєнних п'єс. Зміст її ідейний і вона надяється також до аматорських вистав. Це 12 та з ряду п'єс Д. Николишина.

Николишин Дмитро. Номинальна (диастопадова) симфонія. Союети. Коломия, 1941, 34 стор. Автор любиться в сонетах, особливо в останній період своєї поетичної творчості. Бо по збірці «Світники й сутінки» (1938 р.) повнається друком «Світники». Має вона вже свою історію. Надрукована в 1937 а. «Диастопадова симфонія», вона піддала конфіскації, бо — як сказано в дотичній присуді — вона «має на меті через пропаганду українських націоналістичних, сепаратистичних гасел нахилувати до державної зради, чи то пак похвалити цей злочин». Натомість Критик того часу в «Ділі» 1938 р. інакше оцінив ці сонети: «Всі сонети витримані в строго класичній формі й автор дуже дбайливо стежить за мовою, не дозволить наголосити, ні ліценціями, пам'ятє про те, що остання строфа «винна кінчається рефлексією». Сонети надяються до шкільного вжитку, щоб продемонструвати молоді модерний совет у класичній уніформі».

Врешті годяться сказати про «нові книжки», але вони нові тільки для нас, що каралися під більшовицьку владу. Для наших людей за Сіном вони були нові ще в 1940 р. Сюди на екати:

Наша політика: Причини упадку Польщі. Варшава, 1940. «Українське відданство». 2-7 стор. Ілюстрована багатьма ілюстраціями. Як по стилі планета, це книжка пера відомого українського публіциста, що через довгий побути у Варшаві був інформований про кулісь польської політики. Книжка вельми цікава й читається «одним замахом», бо цікавість відганяє сон.

Уважком Польщі займаються й 4 польські брошури, що появилася вже в 1940 р., а щойно тепер амбрили до нас:

Borkowski Henryk Zdradzeni i zaprzeceni. Jak oszukano naród polski i zawieszono w świetle faktów i dokumentów. Warszawa, 1940, 19 стор. Брошура ілюстрована. З ілюстрацій амтврий аншо: Ридла Смілого побіч статуї Наполеона Великого, що вказує на мегальоманію Ридла Смілого.

Stefanski, Edward: Zbrodniarze ludzkości. Wielka strada Anglii wobec narodów Europey. Warszawa, 1941, 104 стор.

Bochwicz Stanislaw Bohaterowie czy zdradcy? Wspomnienia wietnia politycznego. Warszawa, 1940, 128 стор.

Uwaga! Uwaga! Podajemy komunikat wojenny. Komunikaty wojenne krajowe i zagraniczne oraz glosy prasowe i radia. Paryz — Londyn, Berlin — Warszawa. Warszawa, 1940, 90 стор.

Чотири практичні книжечки «Дуден». Вони й закони модерної німецької літературної мови зібрані в чотирьох ілюстричних книжках під загальним заголовком «Дуден» (Duden) як «Ліній Німецького Бібліогр фічного Інституту (Bibliographisches Institut, Leipzig).

Перший том цього видання подає основи німецького правопису своїх та чужих слів; другий том, це найбільш частіші німецькі звороти й вислови, третій том творить образковий словник, де під кожним на юном якогось предмету подає його назву, й урешті четвертий том «Дуден» містить граматичну німецької мови в цьому четвертому томі подає на сторінках 1819 найважливіші граматичні й словничні німецької мови й туди відсилає цікавих.

Для не тільки в тих окремі німецькі граматичні, а й їх назавом такі: 1) Walter Weber Deutsch für Ausländer, Berlin — Leipzig, Julius Bels. 2) Hans Schulz und Wilhelm Sanderwey: Deutsche Sprache für Ausländer, Schriften des Deutschen Instituts für Ausländer an der Universität Berlin, своєю мовою, Berlin, 1941.

Складайте датки на українських полонених!

НОВИНКИ

23 ГРУДНЯ 1941

СЬОГОДНІ — вівторок: Міня і Ермогена.

ЗАВТРА — середа: Данила Стопа.

ПІСЛЯЗАВТРА — четвер: Свирідіона си.

БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ Т. ШЕВЧЕНКА в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Германа Герінга ч. 1, звертається до всього українського громадянства Станиславова й округу з окремим покликом збирати й жертвувати в канцелярії Бібліотеки всю передвоєнну українську белетристику й наукову літературу. — Списки жертводавців оголошуватимуться неперіодично в пресі.

БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ Т. ШЕВЧЕНКА в СТАНИСЛАВОВІ, вул. Германа Герінга ч. 1, звертається до всіх видавничих, редакцій та авторів і приватних жертводавців у краю та за кордоном із проханням збирати й передавати на її подану згорі адресу свої видання, що появилася поза межами Східної Галичини від серпня 1939 р. — Зокрема звертається Бібліотека ім. Т. Шевченка в Станиславові з проханням до всіх видавничих, редакцій і авторів, так й поза межами Східної Галичини (Краків, Берлін, Прага, Львів і т. д.), чи в її межах (Львів, Коломия, Дрогобич, Тернопіль, Стрий, Жовква, Галущ, Рогатин і т. д.), як і в межах Великої України (Київ, Житомир, Вінниця, Камінець, Подільський, Умань, Херсон, Євпаторія, Рівне, Бердичів, Холм і т. д.) збирати й пересилати, чи передавати на адресу Бібліотеки комплекти своїх сучасних газетних, чи то пак книжкових видань українською мовою — Списки жертводавців оголошуватимуться неперіодично в пресі (УВАГА! Українські часописи в краю й за кордоном Бібліотека ім. Шевченка в Станиславові прохає повиний заклик-повідомлення передрукувати).

Тво «Союз українських купців і цех ремісників» працює при УОК. Як довідуюсь, Т-во «Союз Українських купців і цех ремісників» у Станиславові, після переосення, працює при Українськом Окружному комітеті, а справами цього Товариства займається спеціальний референт. Це товариство почало тепер свою працю з того, що у зв'язку з розпорядженням Генерал-Губернаторства займається перереєстрацією всіх своїх членів.

Цукорні почали нормальну працю. Майже всі цукорні в таниславові відновили свою діяльність та, в міру одержання відповідних приділів, обслуговують своїми скромними виборними гостями. У кожній із цих цукорень можна одержати тостічка, каву або чай. Найбільшим люксомом являється від сьогорішнього пору шоколада, якої найменша табличка коштує 2 злот Варто б, щоб і на це був циник.

Закон про поборювання проти-державних актів у Генеральному Губернаторстві. Постановою з д. н. 26 листопада 1941 р. введено в Галичині вище згадане з'явлення з дня 31 жовтня 1941 р. Згідно з тим заарештування впроваджується доразом суди, що як адекватні з команданта полку, або батальйону поліції, або команданта станції по іній безпеки (Sicherheitspolizei) і двох службовців даної установи в разі прийняття Наурістаффелю. Цей суд видає присуди у «но двох злочинів насильства проти Німцької Держави, або її органів на території ГГ, саботажів на предметах, що служать органам влади, або публічному добру, коли хто викликає до неспоконку, підвалів, допускється до неспоконку, кароти, або носидє без дозвол. зброю, амуниць, ручні гранати й вибухові матеріали й у їх цілях виваждєх, як т. ж у випадках з-ов: для виконання згаданих злочинів, зохочув няя й помочи, х-ч би тільки жертвувати ї, й покряк-вання якого алоучня, або його підготування (хтось знає про його підготування до злочину, але що неї не донєс) є передбачена кара смерті, а лише в разі леготичних обставин кара виваждє Кару смерті можна в-кон ти щойно тоді, як Генеральний Губернатор заявить, що не користується правом «ски».

Концерт української поліційної капели на площі Адольфа Гітлера в Станиславові в неділю, дня 2-го д. м. за рше виступила українська полі-

ційна капела з концертом, який відбувся під голим небом на площі Адольфа Гітлера. З цього приводу на площу зійшло багато людей. По відгранню ряду ма-шів, капела відіграла в'язанку українських народних пісень. На концерті були присутні: Окружний Староста п. Адльбрехт, к-місар міста п. Бє, кілька німецьких павь та поліційних старшин, а серед них були оба українські полковники, а саме: полковник Глушко та полк. Банах. Як довідуюсь такі концерти будуть відбуватися в кожну неділю, а завданням їх є наблизити населення міста до української допоміжної поліції.

Важке для родин українців, що служать у німецькій армії Згідно з заарештуванням Відділу Суспільної Опіки дистрикту Галичина, всі родини — без огляду на те, чи німецькі, чи українські, — яких жителі служать у німецькій армії (як перекладчики і т. д.), мають зголоситися, подаючи докладну адресу й особисті дані, до того ж Відділу на адресу: Herr Gouverneur des Distrikts Galizien, Abteilung Innere Verwaltung, Bevölkerungswesen und Fürsorge, Lemberg, Distriktstrasse №. 2.

Хриплин, пов. Станислава. Наше село не має відповідного читальняного будинку й щойно тепер збирає датки на побудовання Народного Дому. Головою читальні в Хриплині є п. Куцан Іван, секретарем п. Сальчин Петро. Заходами Відділу було влаштовано величаву академію для вш-нування Базарської річниць. На академію зложалась промова голови, доповідь про Базарський бій — виголошена п. Гулієм та хоромі й екліаматорські тече. Академію уладжено тільки власними силами села. Збірка в часі академії на Українських Інвалідів дала гарний дохід Та на окрему загадку в цій селі заслужує аматорський гурток, що його режисером є п. Криховецький, м певний селянин. Щоб зібрати гроші на удеву Народного Дому, гурток вєднав у Чий «просвіти» в таниславові дозвол на вийзд з виставами в другі села. Бу в самому Хриплині сцени нема. Вистави проходять з великим успіхом, а селярадо вітють у себе цей вийздний селянський театр, що має навіть свій власний репертуар. — Гарно працює теж освітній кружок, що його веде пан голова. Читальні мусять обх дитись покищо без книжок, бо більшовики знищили всю колишню читальню бібліотеку, так що переховалось усь го 20 примірників. Побажи в б інших селах такої охоти до просвіт-ської праці, як це можна сказати про Хриплин.

(гг) У дистрикті Галичина є 136 шпиталів з 11.000 ліжок. Вільшу частину віддало на потреби боротьби з пошестями. За побут у шпиталі треба платити. Найвижч. оплата (III кл.) на провінції є 6.00 злот. а добу, у Львові 7.50 злот. Платить хворий: коли він є членом Суспільної обезпечальні, платять за нього інституція. За вбогих платять воласть. Також лікарі й лікарівства. — Дистрикт Галичина має 2390 лікарів, а поміж ними багато жи ти. Вони будуть можи так довго працювати, поки не з'ястувать їх нові лікарі-арійці. Багато лікарів має советські дипломи (напр. Медіституту у Львові). Показо їх признають. Але фахове звання головни цих лікарів буде ще прослужене, а дозвол працювати в своїм званні одержать тоді, коли вйдуть визначену шпитальну практику й покінчать успішно доповняльний курс. Такі курси будуть зорганізовані теж для кубних лікарів, п. вгитух та дезинфекторів. — Нові арійські лікарські сили вйдуть з Державного Медичного Інституту у Львові (Штатліхе: Медіцишес Інститут Лемберг), який буде відкритий мабути на весну 19-2 р. Він буде так зорганізований, що б дав змогу студіявти не лиш юном кандидат там, але щоб і студенти, які перували студії, могли їх покінчити та адобути диплом. Відділ Здоров'я зєртіє угоду на те, щоб приготувати якнайбільше іаших високо-валіфованих санітарних фахівців — зуб-их лікарів, повитух (магімуть школу у Львові), піклунок і дезинфекторів, які пер вйдуть вшкіли у Інституті Гігієни в Варшаві. Це дуже важке питання, бо вш добре зорганізована дез інфеційна служба покладає к-нець усімким пошестем и недугам. То-у не лише в містах, але й по селлах будуть окремі дезінфекційні кімнати, й дезинфектори. — Засобл няя ліків, що окреме питання Місце аптечних баз займуть філіяльні склади великих торговельних фірм, які доставлятимуть матеріал до аптек. Доки триває війна, треба обходитися без деяких ліків або уживати їх пізмики

Що таке сахарина? В теперішніх часах, коли то цукру обмаль, люди соляють різні напої сахариною. Вона в деякій мірі зає унас цукор. Одержують її з т. зв. туаю лю, що є в роші, добуваної пра сухіи дестіляції каміняного вугілля. Сахарина, це білий кристалічний порошок, що тяжко розпускається в амній воді, зате легко в гарячій. Сахарина має дуже солодкий смак, так, що вона п'ятьох разів солодша від цукру. В торгівлі продають її з домішкою деяких солей у формі круглих плиток-гудачків проміром 6 міліметрів, а важить 0.07 грама. Одна така плитка вистачає на осолодження одної склянки чаю, чи кави. Сахарина в плитках солодша майже 300 разів від цукру та відно-ідає 7.5 грамам цукру. Сахарина не має в собі ніяких засобів поживи, ніяких поживних складників, а тільки викликає подразнення нерва язика, що вразив на солодкість і тому дає почуття солодкості. Перед віновою продавали її тільки в аптеках і то на рецепту. Вживав її тільки як осолоджуючого середника для хворих на цукрову хворобу т. зв. цукрицю.

При першому спожитті в деякого викликає сахарина легкі шлунокові zaburєння, що минають скоро і для здоров'я безслідно. Окремих серцевих вedomєгань не спричиняє, але й користей не дає ніяких, хіба, що тільки подразнює язик, вразивши на солодкість.

БОЛІ НІГ
хіо-крві ноги усувають
СПЕЦІАЛЬНІ
ПІДКЛАДКИ.
Безплатні інформації
«Ортопедія» — Дрогобич. 341 (1-1)

Оголошення

Виписи на Мєричний відділ Державної Технічної Школи у Львові. При Державній Технічній Школі у Львові українською мовою в вчання у Львові відкрито буде мєричний відділ, якщо згодиться відповідна кількість молоді.

Умови прийняття:

Скінчення в бїжучому календарному році 15 років життя, закінчення 8 кл. більшовицької середньої школи, 4 кл. гімназії нового типу, або 6 кл. старого типу; зложення іспиту з української мови, німецької мови, математики й фізики.

При зголошенні належить представити мєрику й відно ідне шкільне свідоцтво. Вписов: 10 злот.

Вписи тривають від 15 до 28 грудня, в будинку школи при вул. Охорон к ч. 4. П. п. Дирекція.

ФОТО «ЕКА»
Е. Красінський

вул. А. ГІТЛЕРА ч. 6

(бувш. Савіжинська)

виконув: НАЙГАРНІШІ
НАЙБІЛЬШІ
ФОТОГРАФІЧНІ
ЗНІМКИ

Дівчина — Українка

до заряду домог на цілий день в Станиславові ПОШУКУВАНА. — По можливості знання німецької мови.

Відомість в Адміністрації газети «Українське Слово». (5-2)

Дрібні оголошення

Шукаю сына Василя КІЧАКА з с. Угорни-в, пов. Станиславо, який 3 травня 1941 р. обїхав до Львова на солдатковий курс й пропав без вїстки. — Ласаві вїсьм ет: с. Угорники, пов. Станиславо, Микита Кічак. 342 (1-1)

Відповідальний редактор:
Дмитро Греголінський.

Друк і Видавництво:

Українське Видавництво часописів і журналів для дистрикту Галичина Львів.

Редакція й Адміністрація:
Станиславо, вул. Лесі Українки ч. 3/1.
телефон ч. 16-33.